मधुच्छन्दा वैश्वामित्रः। पवमानः सोमः। गायत्री

स्वादिष्ठया मदिष्ठया पर्वस्व सोम् धारेया। इन्द्रीय पार्तवे सुतः॥ ९.००१.०१

सोम- रस । इन्द्राय- ईशनाधिदैवताय । पातवे- अनुभवाय । सुतः- निष्पन्नः । स्वादिष्ठया-स्वादुतमया । मदिष्ठया- अतिशयनेन हर्षतृप्तिदया । धारया- विच्छित्तरिहतधारया । पवस्व-प्रवह ॥१॥

रक्षोहा विश्वचर्षणिर्भि योनिमयोहतम्।द्भुणां सुधस्थमासंदत्॥ ९.००१.०२

रक्षोहा- राक्षसनाशकः। विश्वचर्षणिः- सर्वद्रष्टा सोमो रसः। द्रुणा- द्रोणकलशेन रसोपलब्धिस्थानप्रतीकेन। सधस्थम्- सहस्थानम्। अयोहतम्- हिरण्मयम्। योनिम्-स्वसदनमृताख्यम्। अभ्यासदत्- अभ्यासीदृति ॥२॥

वरिवोधार्तमो भव मंहिष्ठो वृत्रहन्तमः।पर्षि राधौ मघोनाम्॥ ९.००१.०३

वरिवोधातमः- अतिशयेन संपद्दायकः। भव। मंहिष्ठः- महात्मा। वृत्रहन्तमः- अतिशयेन आवरणशक्तिभेदकः। मघोनाम्- संपद्धताम्। राधः- समृद्धिम्। पर्षि- देहि ॥३॥

अभ्यर्ष महानां देवानां वीतिमन्धसा। अभि वाजमुत श्रवः॥ ९.००१.०४

महानाम्- महात्मनाम्। देवानाम्। वीतिम्- अनुभवम्। अन्धसा- अन्नरूपेण। अभ्यर्ष-अभिगच्छ। वाजम्- बलम्। उत- अपि च। श्रवः- दिव्यश्रोत्रानुभवम्। अभि- अभिगमय॥४॥

त्वामच्छा चरामसि तदिदर्थं दिवेदिवे। इन्दो त्वे न आशासः॥ ९.००१.०५

दिवेदिवे- प्रतिदिनम् । तत् । इत्- एव । अर्थं- पुरुषार्थम् । त्वाम्- भवन्तम् । अच्छ- अभिलक्ष्य । चरामिस- चरामः । इन्दो- शुष्कदृदयस्यापि क्लेदनकर । नः- अस्माकम् । आश्रासः- मन्त्राः । त्वे- त्विय भवन्ति ॥५॥

पुनाति ते परि्सुतं सोमं सूर्यस्य दुहिता। वारेण शर्थता तना ॥ ९.००१.०६

ते- तव। परिस्नुतम्- क्षरन्तम्। सोमम्- रसम्। सूर्यस्य दुहिता- उषा ज्ञानोदयदेवता। वारेण-उत्तमेन। शश्वता- नित्येन। तना- रूपेण। पुनाति- पवित्रीकरोति। विद्यया धार्मिकरसः पवित्रो भवतीति भावः॥६॥

तमीमण्वीः समुर्य आ गृभ्णन्ति योषणो दर्श।स्वसारः पार्ये दिवि॥ ९.००१.०७

समर्थे- मनुष्यसमूहिहते। पार्थे- परे। दिवि- नभित्। तमीम्- एतं तं रसम्। दश योषणाः स्वसारः- दशदिक्संबिन्धिन्यः स्वतः सरणशीला मूलशक्तिधाराः। अण्वीः- सूक्ष्माः। आगृम्णिन्त- आगृह्णिन्त ॥७॥

तमीं हिन्वन्त्युयुवो धर्मन्ति बाकुरं हितम्। त्रिधातुं वार्णं मधुं॥ ९.००१.०८

तमीम्- अमुमेनम् । अग्रुवः- सूक्ष्मा मूलशक्तिधाराः । हिन्वन्ति- प्रेरयन्ति । बाकुरम्-ज्वलन्तम् । त्रिधातु- भूर्भुवःसुवःस्थानम् । वारणम्- उत्तमम् । मधु- मधुरम् । दृतिम्-विदारणीयं रसभाजनं रूपम् । दृणोतीति दृतिः । धमन्ति- रसार्थमभिषुण्वन्ति । रसस्रवार्थमुपासनेन मर्गभेदनं कुर्वन्ति ॥८ ॥

अभीश्ममद्र्यां उत श्रीणन्ति धेनवः शिशुम्।सोम्मिन्द्रांय पातवे॥ ९.००१.०९

इन्द्राय पातवे- ईशनशीलाधिदैवतस्यानुभवाय। इमम्- एतम्। सोमम्- रसम्। शिशुम्-स्ववत्सिमव स्थितम्। अघ्न्याः- अहिंस्याः। उत- अपि च। घेनवः- चित्किरणाः। श्रीणन्ति-संस्कुर्वन्ति ॥९॥

अस्येदिन्द्रो मदेष्वा विश्वा वृत्राणि जिन्नते। शूरौ मुघा चे मंहते॥ ९.००१.१०

अस्य- सोमरसस्य । मदेषु- हर्षेषु । इन्द्रः- परमेश्वरः । विश्वा वृत्राणि- सर्वाणि आवरणानि । आ जिन्नते- नाशयति । शूरः- समर्थ इन्द्रः । मघा च- संपदश्च । मंहते- प्रयच्छति ॥१० ॥

